

12

**Примітки до річної фінансової звітності
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
"КАПІТАЛ-ФІНАНС"
за 2019 рік, станом на кінець дня 31.12.2019 року**

1. Загальна інформація про товариство та основа підготовки фінансової звітності.

Повна назва: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "КАПІТАЛ-ФІНАНС". Організаційно-правова форма: Товариство з обмеженою відповідальністю, зареєстроване і діє в Україні, згідно із законодавством України. Номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних та фізичних осіб-підприємців 1 074 102 0000 087764 від «02» жовтня 2019 року. Код ЄДРПОУ 43263848.

Основний вид діяльності Товариства відповідно до установчих документів є надання інших фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення.

Чисельність працівників Товариства станом на 31.12.2019 року складає 1 чол.

Директор: Ларіонов Дмитро Петрович.

Головний бухгалтер - Самченко Сергій Костянтинівич.

Фактична адреса: 01133, м. Київ, вулиця КОНОВАЛЬЦЯ ЄВГЕНА, будинок 36Е.

Товариство не має відокремлених підрозділів.

Діяльність ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "КАПІТАЛ-ФІНАНС" здійснюється на підставі:

1. Свідоцтва Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг про реєстрацію фінансової установи серії ФК № 1293 від 12.12.2019 р.

2. Ліцензія Нацкомфінпослуг на НАДАННЯ ПОСЛУГ З ФІНАНСОВОГО ЛІЗИНГУ, термін дії з 11.01.2020 року – необмежений.

3. Ліцензія Нацкомфінпослуг на НАДАННЯ ПОСЛУГ З ФАКТОРИНГУ, термін дії з 11.01.2020 року – необмежений.

4. Ліцензія Нацкомфінпослуг на НАДАННЯ КОШТІВ У ПОЗИКУ, В ТОМУ ЧИСЛІ І НА УМОВАХ ФІНАНСОВОГО КРЕДИТУ, термін дії з 11.01.2020 року – необмежений.

2. Основи складання фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства станом на 31 грудня 2019 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, вісистої та зрозумілої інформації.

При формуванні річної фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського

обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Нові та переглянуті стандарти та їх тлумачення

Товариство застосовує такі нові стандарти, тлумачення, зміни до стандартів, включаючи спричинені ними зміни до інших стандартів при складанні цієї річної фінансової звітності:

- МСФЗ 16 «Оренда»;
- МСФЗ 17 «Договори страхування»;
- КТМФЗ 23 «Невизначеність при розрахунку податку на прибуток»;
- Довгострокові інвестиції в асоційовані або спільні підприємства (зміни до МСБО 28);
- Планові зміни, скорочення та врегулювання (зміни до МСБО 19);
- Щорічні поліпшення МСФЗ: цикл 2015-2017 (зміни до МСФЗ 3, МСФЗ 11, МСБО 12, МСБО 23).

В зв'язку з тим, що Товариство зареєстровано 02.10.2019р. і не має порівняної інформації, введення нових стандартів не вплинуло на зміни оцінки, класифікації та застосування коригувань.

МСФЗ 16

Товариство застосовує МСФЗ 16 на початку дії договору, оцінив чи є договір орендою, або чи містить договір оренду.

- визнав орендні зобов'язання в сумі теперішньої вартості орендних платежів, належних до сплати до кінця строку оренди відповідних договорів, дисконтованих за додатковими ставками запозичення, визначеними за станом на дату першого застосування МСФЗ 16;

- визнав активи з права користування в сумі орендних зобов'язань, збільшений на суму попередніх оплат орендних платежів, та зменшений на суму нарахованих витрат за орендними платежами до сплати, що були відображені у Звіті про фінансовий стан безпосередньо перед датою першого застосування стандарту за відповідними орендними договорами;

- використав оцінку того чи є орендні договори обтяжливими згідно з вимогами МСБО 37 «Резерви, умовні зобов'язання та умовні активи», проведену безпосередньо перед датою першого застосування МСФЗ 16 в якості альтернативи проведення тесту на зменшення корисності активів з права користування.

Товариство скористалося дозволеними виключеннями та не визнає на балансі активи з права користування щодо договорів оренди, за якими базовий актив має низьку вартість. Товариство відносить орендні платежі за такими договорами на витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди або на іншій систематичній основі, якщо остання більшою мірою відображає модель отримання Товариством вигод від використання предмета оренди.

Станом на дату першого застосування МСФЗ 16 у Товариства відсутні договори оренди, належні до класифікації та подальшого обліку згідно з вимогами МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість».

2.2. Інші зміни не мають суттєвого впливу на фінансову звітність.

Наступні нові стандарти, зміни до стандартів та тлумачення які ще не набрали чинності не застосовувалися при складанні фінансової звітності. Товариство планує застосувати дані нововведення в тому звітному періоді, коли вони вступають в силу.

- Визначення бізнесу (зміни до МСФЗ 3);
- Визначення суттєвості (зміни до МСБО 1 та МСБО 8).

Не очікується, що наступні переглянуті стандарти та тлумачення будуть мати суттєвий вплив на фінансову звітність Товариства:

- Визначення бізнесу (зміни до МСФЗ 3);
- Визначення суттєвості (зміни до МСБО 1 та МСБО 8).

2.3. Використання оцінок і припущень

Підготовка фінансової звітності вимагає від керівництва оцінок і припущень, які впливають на відображення в звітності сум активів і зобов'язань. Фактичні результати можуть відрізнятися від поточних оцінок. Ці оцінки періодично переглядаються, і у разі потреби коригувань, такі зміни відображаються у складі фінансових результатів того періоду, в якому про них стає відомо.

2.4. Валюта звітності та вплив змін валютних курсів

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч. Операції в іноземній валюті протягом звітного періоду не проводилися.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску керівником Товариства 25 липня 2020 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

В фінансову звітність Товариства були внесені доповнення у зв'язку із подіями, щоб були відсутні на дату затвердження звітності, проте мають важливе значення та затверджені Рішенням учасника №4 від 17.04.2020 р.

2.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається період з 02 жовтня по 31 грудня 2019 року.

2.7. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б зробити в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

3. Суттєві положення облікової політики та розкриття даних звітності

Бухгалтерський облік передбачає процес визнання конкретної статті Балансу (Звіту про фінансовий стан), основними елементами якого є активи, зобов'язання та капітал.

За наявності інших умов, необхідних для визнання активу чи зобов'язання Товариства, визначених МСБО, (таких як виникнення активів і зобов'язань внаслідок минулих подій, збільшення чи зменшення, відповідно, майбутніх економічних вигод), необхідною умовою визнання активів і зобов'язань в балансі є оцінка, тобто можливість визначення грошової суми, в якій елементи балансу мають бути відображені у звітності.

Своєчасна і об'єктивна оцінка (переоцінка) активів, зобов'язань та прийняття на підставі такої оціночної інформації адекватних управлінських рішень надають змогу здійснити заходи, спрямовані на поліпшення структури балансу, зменшення невласливих активів, що в свою чергу, сприяє зміцненню фінансового стану Товариства.

Облікова політика Товариства в частині методів оцінки активів та зобов'язань, їх переоцінки, створення технічних резервів реалізується відповідно до чинного законодавства, нормативних документів, МСБО, внутрішніх правил і положень Товариства.

Для ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності активи Товариства оприбутковуються та відображаються: основні засоби, нематеріальні активи та інші оборотні активи за сумою сплачених за них коштів та їх еквівалентів (історичною собівартістю або первісною вартістю).

Зобов'язання Товариства оприбутковуються та відображаються за сумою коштів чи їх еквівалентів, які підлягають сплаті для погашення зобов'язань у процесі звичайної господарської діяльності.

Під терміном “методи оцінки” розуміється не тільки грошова вартість, за якою актив (зобов’язання) враховується в балансі Товариства, а й реальна можливість повернення вкладених у даний актив коштів та одержання відповідних доходів у визначені строки. У залежності від стану активу та фінансового стану контрагента за відповідною операцією такий актив визнається як стандартний чи нестандартний (прострочений, сумнівний, безнадійний) і під нього формується резерв для відшкодування можливих втрат.

Вартість активів змінюється внаслідок коливання ринкових цін, курсів іноземних валют, фізичного та морального зносу, інших об’єктивних факторів. Товариство проводить переоцінку окремих статей активів до їх справедливої (ринкової) вартості у порядку, визначеному чинним законодавством та внутрішніми документами Товариства.

Оцінка (переоцінка) активів та зобов’язань можуть бути відображені в обліку різними способами, відповідно до нормативних актів з питань ведення бухгалтерського обліку, а саме:

- коригуванням відповідної статті балансового звіту;

- переоцінкою статей балансу в іноземній валюті, за виключенням немонетарних, за офіційним валютним курсом;

- формуванням спеціальних резервів у національній валюті.

У Товаристві здійснюється постійний контроль за достовірною оцінкою активів і зобов’язань.

Не рідше, ніж раз на рік в Товаристві згідно наказу та Інструкції по інвентаризації основних засобів, нематеріальних активів, товарно-матеріальних цінностей, грошових коштів і документів та рахунків, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 02.09.2014 року № 879 проводиться інвентаризація всіх активів та зобов’язань.

3.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності **Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості.**

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб’єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

3.2.2. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» до фінансової звітності Товариства за період з 02 жовтня 2019 року по 31 грудня 2019 року, включає:

- Звіт про фінансовий стан (Баланс, Форма №1);
- Звіт про сукупний дохід (Звіт про фінансові результати, Форма №2);
- Звіт про рух грошових коштів (Форма №3);
- Звіт про власний капітал (Форма № 4);
- Примітки до проміжної фінансової звітності підготовлені у відповідності до МСФЗ.

3.2.3. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно з МСФЗ та враховуючи НП(С) БО 1, Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі “прямий витрат”, згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини

витрат на збут або адміністративну діяльність. Проте, оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, то ця інформація наведена в п. 4.2, 4.3 цих Приміток.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів.

Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3.1 Облікові політики щодо фінансових інструментів

Під час первісного визнання Товариство оцінює фінансовий актив або фінансове зобов'язання за його справедливою вартістю плюс або мінус (у випадку фінансового активу або фінансового зобов'язання, що не оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток) витрати на операцію, що можуть бути безпосередньо віднесені на придбання або випуск фінансового активу або фінансового зобов'язання.

Для оцінки фінансового активу після первісного визнання фінансові активи класифікуються за 3 категоріями:

- а) фінансові активи, які обліковуються за амортизованою собівартістю;
- б) фінансові активи, оцінювані за справедливою вартістю з переоцінкою в іншому сукупному доході;
- в) фінансові активи, оцінювані за справедливою вартістю з переоцінкою у прибутках та збитках;

Облік фінансових інструментів здійснюється в розрізі договорів та контрагентів.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою собівартістю в разі одночасного застосування обох зазначених нижче умов:

- фінансовий актив утримується в рамках бізнес-моделі, метою якої є утримання фінансових активів для одержання договірних грошових потоків;
- договірні умови фінансового активу генерують у певні дати грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Амортизована собівартість - це сума, за якою фінансовий актив чи фінансове зобов'язання оцінюється під час первісного визнання з вирахуванням погашення основної суми, і з додаванням або вирахуванням накопиченої амортизації будь-якої різниці між первісною вартістю та вартістю при погашенні (відкоригованої, у випадку фінансових активів, із урахуванням резерву під збитки), визначена за методом ефективного відсотка.

Товариство розраховує процентний дохід шляхом застосування ефективної ставки відсотка до валової балансової вартості фінансового активу.

Придбані або створені кредитно-знецінені фінансові активи обліковуються із застосуванням ефективної ставки відсотка, відкоригованої на кредитний ризик, до собівартості фінансового активу з моменту первісного визнання.

Фінансові активи, які не є придбаними або створеними кредитно-знеціненими фінансовими активами, але згодом стали кредитно-знеціненими фінансовими активами, обліковуються із застосуванням ефективної ставки відсотка до амортизованої собівартості фінансового активу в наступних звітних періодах.

У разі зменшення кредитного ризику за фінансовим інструментом, внаслідок чого фінансовий актив перестає бути кредитно-знеціненим, в наступних звітних періодах розраховується процентний дохід шляхом застосування ефективної ставки відсотка до балансової вартості активу.

Як правило, для короткострокових фінансових активів, які виникли з кредитних договорів, номінальна процентна ставка є дуже близькою до ефективної процентної ставки, процентні доходи по таким фінансовим активам розраховуються на підставі номінальної процентної ставки.

Фінансовий актив оцінюється за справедливою вартістю через інший сукупний дохід у разі одночасного дотримання обох зазначених нижче умов:

- фінансовий актив утримується в рамках бізнес-моделі, мета якої досягається як шляхом одержання договірних грошових потоків, так і шляхом продажу фінансових активів;
- договірні умови фінансового активу генерують у певні дати грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Фінансовий актив оцінюється за справедливою вартістю через прибуток або збиток, якщо він не оцінюється за амортизованою собівартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід. Однак, Товариство може на власний розсуд прийняти під час первісного визнання певних інвестицій в інструменти власного капіталу, які в іншому випадку оцінювалися б за справедливою вартістю через прибуток або збиток, безвідкличне рішення про відображення подальших змін справедливої вартості в іншому сукупному доході.

Перекласифікація фінансових активів

Якщо Товариство проводить перекласифікацію фінансових активів, то перекласифікація застосовується перспективно, починаючи з дати перекласифікації. Коли Товариство здійснює перекласифікацію фінансового активу між категорією тих, що оцінюються за амортизованою собівартістю, і категорією тих, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, визнання процентного доходу не змінюється, Товариство продовжує використовувати ту саму ефективну ставку відсотка. При цьому оцінка очікуваних кредитних збитків не зміниться, оскільки в обох оцінюваних категоріях застосовується однаковий підхід до зменшення корисності. Водночас, якщо фінансовий актив перекласифіковується з категорії тих, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, в категорію тих, що оцінюються за амортизованою собівартістю, то визнається резерв під збитки як коригування валової балансової вартості фінансового активу, починаючи з дати перекласифікації. Якщо фінансовий актив перекласифіковується з категорії тих, що оцінюються за амортизованою собівартістю, в категорію тих, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, то визнається резерв під збитки припиняється (а отже, він більше не визнаватиметься як коригування валової балансової вартості), але натомість в іншому сукупному доході визнається накопичена сума зменшення корисності (в такому самому розмірі), яка визнаватиметься, починаючи з дати перекласифікації.

Коли Товариство перекласифіковує фінансовий актив із категорії тих, що оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, то ефективна ставка відсотка визначається на підставі справедливої вартості активу станом на дату перекласифікації. Крім того, в цілях застосування розділу 5.5 МСФЗ 9 до фінансового активу, починаючи з дати перекласифікації, дата перекласифікації вважається датою первісного визнання.

Прибутки та збитки

Товариство на власний розсуд приймає безвідкличне рішення про відображення в іншому сукупному доході змін у справедливій вартості інвестиції в інструмент власного капіталу, що не утримується для торгівлі. Таке рішення приймається на рівні кожного інструмента. Відповідні суми, відображені в іншому сукупному доході, після цього в прибуток або збиток не передаються. Натомість Товариство може передати кумулятивний прибуток або збиток у власному капіталі. Дивіденди на такі інвестиції визнаються в прибутку або збитку крім випадків, коли дивіденди явно являють собою відшкодування частини собівартості інвестицій.

Товариство застосовує МСБО 21 до тих фінансових активів і фінансових зобов'язань, які монетарними статтями згідно з МСБО 21 та виражені в іноземній валюті. Товариство визнає прибуток чи збиток від курсових різниць за монетарними активами та монетарними зобов'язаннями в прибутку або збитку. Виняток становить монетарна стаття, призначена інструментом хеджування в хеджуванні грошових потоків, хеджування чистої інвестиції, або хеджування справедливої вартості інструмента власного капіталу, щодо якого суб'єкт

господарювання прийняв рішення про відображення змін у справедливій вартості у складі іншого сукупного доходу згідно з пунктом 5.7.5 МСФЗ 9.

У цілях визнання прибутку чи збитку від курсових різниць за МСБО 21 фінансовий актив, що оцінюється за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, вважається монетарною статтею. Відповідно, такий фінансовий актив вважається активом, що оцінюється за амортизованою собівартістю в іноземній валюті. Курсові різниці за амортизованою собівартістю визнаються в прибутку або збитку, а інші зміни в балансовій вартості визнаються згідно з пунктом 5.7.10. МСФЗ 9.

Товариство може прийняти безвідкличне рішення про відображення в іншому сукупному доходу наступних змін у справедливій вартості конкретних інвестицій в інструменти власного капіталу. Така інвестиція не є монетарною статтею. Отже, прибуток або збиток відображений в іншому сукупному доході, включає в себе будь-яку складову, пов'язану з валютним курсом.

Класифікація фінансових зобов'язань

Товариство здійснює класифікацію всіх фінансових зобов'язань за такими категоріями:

- 1) фінансові зобов'язання, що в подальшому оцінюються за амортизованою собівартістю;
- 2) фінансові зобов'язання, що оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток. Такі зобов'язання, включаючи похідні інструменти, що є зобов'язаннями, надані оцінюються за справедливою вартістю.

Товариство може під час первісного визнання безвідклично призначити фінансове зобов'язання як таке, що оцінюється за справедливою вартістю через прибуток або збиток, якщо це дозволено пунктом 4.3.5 МСФЗ 9 або якщо таке рішення забезпечує надання більш достовірної інформації через одну з таких причин:

- воно усуває або значно зменшує невідповідність в оцінці або визнанні (яку подекуди називають «неузгодженістю обліку»), що в іншому випадку виникла б при оцінці активів або зобов'язань, або при визнанні прибутків і збитків за ними на різних основах, або

- група фінансових зобов'язань або фінансових активів і фінансових зобов'язань перебуває в управлінні, а її показники ефективності оцінюються на основі справедливої вартості згідно з документально оформленою стратегією управління ризиком або стратегією інвестування.

Припинення визнання фінансових активів

Товариство припиняє визнання фінансового активу тоді, коли спливає строк дії договірних прав на грошові потоки від такого фінансового активу, або він передає фінансовий актив і таке передавання відповідає критеріям для припинення визнання.

Товариство передає фінансовий актив тоді, коли воно передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу; або зберігає за собою договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу, але бере на себе договірне зобов'язання виплачувати грошові потоки одному або кільком одержувачам за умови.

Якщо Товариство зберігає за собою договірні права на одержання грошових потоків від фінансового активу («первісний актив»), але бере на себе договірне зобов'язання виплачувати ці грошові потоки одному або кільком суб'єктам господарювання («кінцеві одержувачі»), то Товариство розглядає цю операцію як передавання фінансового активу тоді, коли виконуються всі три наведені нижче умови.

- Товариство не зобов'язане виплачувати суми кінцевим одержувачам, якщо від первісного активу йому не надійшли еквівалентні суми. Короткострокові аванси з правом повного відшкодування наданої суми з процентами, нарахованими за ринковими ставками, згідно з умовою не порушують;

- Положення договору про передавання активів забороняють Товариству продавати первісний актив або надавати його в заставу, крім його надання кінцевим одержувачам на

99

забезпечення свого зобов'язання виплачувати їм грошові потоки;

- Товариство зобов'язане переказувати всі грошові потоки, що були зібрані ним від імені кінцевих одержувачів, без суттєвої затримки. Крім того, Товариство не має права повторно інвестувати такі грошові потоки, за винятком інвестицій грошовими коштами та їх еквівалентами (згідно з визначенням, поданим у МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів») упродовж короткого розрахункового періоду від дати одержання коштів до дати обов'язкового їх переказу кінцевим одержувачам із передаванням процентів, одержаних від таких інвестицій, на користь кінцевих одержувачів.

Якщо Товариство в основному передає всі ризики та вигоди від володіння фінансовим активом, то воно припиняє визнання фінансового активу та окремо визнає як активи або зобов'язання всі права та обов'язки, створені або збережені при передаванні. Передавання ризиків та вигод оцінюється шляхом порівняння вразливості Товариства до ризику пов'язаного з мінливістю сум і строків чистих грошових потоків від переданого активу (до та після передання). Товариство в основному зберігає за собою всі ризики та вигоди від володіння фінансовим активом, якщо його вразливість до мінливості теперішньої вартості майбутніх чистих грошових потоків від фінансового активу не зазнає значних змін унаслідок передавання (наприклад, через те, що Товариство продало фінансовий актив на умовах угоди про його зворотній викуп за фіксованою ціною або за ціною продажу плюс дохід позикодавця).

Якщо Товариство має практичну здатність продати актив у цілому незв'язаній третій стороні й має змогу втілити цю можливість у життя в односторонньому порядку та без потреби у встановленні додаткових обмежень на передавання, то Товариство контроль за собою не зберегло. У всіх решті випадків Товариство зберігає за собою контроль.

Припинення визнання фінансових зобов'язань

Товариство припиняє визнання фінансових зобов'язань тоді і тільки тоді, коли вони погашені, або коли передбачений договором обов'язок виконаний, анульований, або припинений після закінчення терміну позовної давності.

3.3.2. Дебіторська заборгованість

Відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності дебіторська заборгованість визнається та обліковується як фінансовий актив, що являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

В своєму обліку Товариство поділяє дебіторську заборгованість на поточну та довгострокову.

Поточна дебіторська заборгованість - сума дебіторської заборгованості, яка виникає в ході нормального операційного циклу або буде погашена протягом дванадцяти місяців з дати балансу. Поточна дебіторська заборгованість відноситься до оборотних активів Товариства. Облік дебіторської заборгованості здійснюється в розрізі контрагентів та укладених з ними договорів.

Безнадійна дебіторська заборгованість - поточна дебіторська заборгованість, щодо якої існує впевненість про її неповернення боржником або за якою минув строк позовної давності. Безнадійна дебіторська заборгованість списується з активів на інші операційні витрати. Сума отриманої заборгованості, яка була раніше списана як безнадійна дебіторська заборгованість, включається до складу інших операційних доходів.

Довгострокова дебіторська заборгованість - сума дебіторської заборгованості, яка не виникає в ході нормального операційного циклу та буде погашена після дванадцяти місяців з дати балансу.

Частина довгострокової дебіторської заборгованості, яка підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців з дати балансу, відображається на ту саму дату в складі поточної дебіторської заборгованості.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна

2

оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків.

Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платіжів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

3.3.3. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Облік грошових коштів та їх еквівалентів та розкриття інформації про грошові потоки у фінансовій звітності здійснюється у відповідності до МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів».

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банку. Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які легко конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості. Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті та офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі не поточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.4. Зобов'язання

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- ☐ Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- ☐ Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання більше дванадцяти місяців після звітного періоду.

2

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Фінансових зобов'язань, що оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у прибутку чи збитку, Товариство на 31.12.2019 року не має.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Товариство здійснює облік основних засобів у відповідності МСБО 16 «Основні засоби». Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю. Розглянувши доцільність застосування будь-якого з виключень, передбачених МСФЗ 1, щодо ретроспективного застосування, керівництво вирішило застосувати справедливую вартість або переоцінку як доцільну собівартість основних засобів.

Аналітичний облік основних засобів в Товаристві здійснюється в розрізі кожного об'єкта основних засобів. Кожен об'єкт основних засобів закріплюється за матеріально відповідальною особою.

3.4.2. Подальші витрати

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на подовження обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом.

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.5. Облікові політики щодо власного капіталу

Відповідно до міжнародних стандартів обліку, облік власного капіталу регулюється Концептуальною основою складання та подання фінансової звітності; МСБО 1 «Подання фінансових звітів» та МСБО 32 «Фінансові інструменти: розкриття та подання».

Власний капітал – це вартість активів, на які не розповсюджуються фінансові зобов'язання кредиторів. Власний капітал є частиною в активах підприємства, яка залишається після вирахування його зобов'язань, що повністю відповідає Концептуальній основі складання та подання фінансової звітності. На величину власного капіталу впливають:

- Інвестиції, які збільшують активи за рахунок додаткових коштів власників Товариства;
- Вилучення коштів власниками Товариства, що зменшує активи та власний капітал Товариства;
- Доходи, які призводять до зростання власного капіталу (нерозподілений прибуток);
- Витрати, які зменшують величину власного капіталу.
- Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) одержаний в результаті господарсько-фінансової діяльності Товариства.

Товариство всі зміни у власному капіталі узагальнює в одному звіті - Звіт про зміни у

власному капіталі. Цей звіт має форму таблиці, в якій узгоджуються сальдо кожної статті власного капіталу на початок і кінець періоду. У випадках змін в обліковій політиці, згідно вимог МСБО 8, здійснюється ретроспективний перерахунок для виправлення помилок. Це коригування у залишку нерозподіленого прибутку (непокритого збитку) на початок періоду, за винятком випадків, коли МСФЗ вимагає ретроспективного коригування іншого компонента власного капіталу.

Власний капітал Товариства складається з складеного капіталу.

Статутний капітал складається з часток учасників на загальну суму 5 050 тис. грн. Станом на 31.12.2019 р. статутний капітал сплачено повністю, заборгованість учасника по внескам до статутного капіталу відсутня.

3.6. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.6.1. Забезпечення

Облік зобов'язань та забезпечень та відображення їх у фінансовій звітності здійснюється у відповідності до МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи».

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Станом на 31.12.2019 року забезпечення відсутні.

3.6.2. Виплати працівникам

Облік виплат персоналу в Товаристві та розкриття інформації у фінансовій звітності, а також формування забезпечень по виплатах персоналу здійснюється у відповідності до МСБО №19 «Виплати працівникам» та МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи».

Витрати на виплати персоналу відображаються в обліку та звітності відповідно до принципу відповідності, тобто відповідають тому періоду до якого вони відносяться. Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпустки.

До виплат працівникам Товариства відносяться :

- Поточні виплати працівникам за відпрацьований час;
- Поточні виплати працівникам за невідпрацьований час;
- Виплати при звільненні працівників;
- Інші виплати працівникам.

Поточні виплати працівникам за відпрацьований час включають : заробітну плату по ставкам та тарифам, інші нарахування по оплаті праці.

Нарахована сума виплат працівникам за роботу, виконану в поточному періоді, визнається поточним зобов'язанням.

Поточні виплати працівникам за невідпрацьований час включають щорічні відпустки та виплати за інший оплачуваний невідпрацьований час.

3.7. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного податку.

Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають оподаткуванню (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати

Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, визначених на дату балансу.

Товариство визнає поточні податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період. Товариство визнає поточні податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

3.8. Облікові політики щодо оренди

На початку дії договору Товариство оцінює чи є договір орендою, або чи містить договір оренду. Договір є, чи містить оренду, якщо договір передає право контролювати користування ідентифікованим активом протягом певного періоду часу в обмін на компенсацію.

На дату початку оренди Товариство визнає актив з права користування та орендне зобов'язання.

На дату початку оренди орендар оцінює актив з права користування за собівартістю, яка складається з:

- а) суми первісної оцінки орендного зобов'язання;
- б) будь-яких орендних платежів, здійснених на, або до дати початку оренди, за вирахуванням отриманих стимулів до оренди;
- в) будь-які первісні прямі витрати, понесені орендарем;
- г) оцінку витрат, які будуть понесені орендарем у процесі демонтажу та переміщення базового активу, відновлення місця, на якому він розташований, або відновлення базового активу до стану, що вимагається умовами оренди, окрім випадків, коли такі витрати здійснюються з метою виробництва запасів. Орендар несе зобов'язання за такими витратами або до дати початку оренди, або внаслідок використання базового активу протягом певного періоду.

Товариство повторно оцінює чи є договір або окрема його частина договорами оренди лише у разі перегляду умов договору.

Якщо договір або окрема його частина є договорами оренди, Товариство обліковує кожну орендну складову як договір оренди, окремо від неорендних складових договору. Товариство як орендар

Первісна оцінка

На дату початку оренди, Товариство визнає актив з права користування та зобов'язання за договором оренди. Актив з права користування оцінюється за собівартістю.

На дату початку оренди, Товариство оцінює зобов'язання за договором оренди в сумі теперішньої вартості орендних платежів, ще не сплачених на таку дату. Товариство дисконтує орендні платежі, застосовуючи відсоткову ставку, яка передбачена договором оренди. Якщо таку ставку не можна легко визначити, Товариство застосовує додаткову ставку запозичення орендаря.

До складу орендних платежів, що враховуються при оцінці орендних зобов'язань за право користування базовим активом протягом строку оренди включаються:

- фіксовані платежі (включаючи по суті фіксовані платежі) за вирахуванням будь-яких стимулів до заключення договору оренди, що підлягають отриманню;
- змінні орендні платежі, що залежать від індексу або ставки, які первісно оцінені з використанням такого індексу чи ставки на дату початку оренди;
- суми, які будуть сплачені Товариством за гарантіями ліквідаційної вартості;
- ціна реалізації опціону на придбання активу, якщо Товариство обґрунтовано впевнений у тому, що він скористається такою можливістю;
- штрафи за припинення договору оренди, якщо умови оренди відображають реалізацію Товариством опціону на дострокове припинення договору оренди.

Виключення для невизнання на балансі активу з права користування Товариство виключає виключення та не визнає на балансі активу з права користування щодо:

- короткострокових договорів оренди;
- договорів оренди, за якими базовий актив має низьку вартість.

Товариство застосовує виключення до договорів оренди всіх груп активів.

При застосуванні даного виключення короткостроковими вважаються договори

оренди зі строком оренди до 365 днів включно. Договори оренди, що передбачають опціон на придбання базового активу не розглядаються як короткотермінові.

Товариство застосовує поріг 5 000 євро (гривневий еквівалент на дату застосування виключення), при визначенні базового активу з низькою вартістю.

За договорами оренди, до яких Товариство застосовує виключення, витрати визнаються в періоді, до якого вони належать.

Подальша оцінка

Після дати початку оренди Товариство оцінює всі актив з права користування, окрім тих, що відповідають визначенню інвестиційної нерухомості, за собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації, накопиченого зменшення корисності з коригуванням на суму переоцінки орендних зобов'язань відображеної проти собівартості активу з права користування.

Амортизація активу з права користування здійснюється від дати початку оренди до кінця строку корисного використання базового активу, якщо оренда передає Товариство право власності на базовий (орендований) актив наприкінці строку оренди або якщо собівартість активу з права користування відображає факт, що Товариство скористається можливістю його придбати. В інших випадках Товариство амортизує актив з права користування з дати початку оренди до більш ранньої з двох таких дат: кінець строку корисного використання активу з права користування та кінець строку оренди.

Інші вимоги до нарахування амортизації, визнання зменшення корисності за активом з права користування аналогічні вимогам, що застосовуються до власних основних засобів.

Товариство розкриває активи з права користування, окрім тих, що відповідають визначенню інвестиційної нерухомості за статтею «Основні засоби» Звіту про фінансовий стан з окремою деталізацією у Примітці 6.1.

Товариство розкриває зобов'язання за договором оренди за статтею «Інші зобов'язання» у Звіті про фінансовий стан з окремою деталізацією у Примітці 6.7.

Після дати початку оренди Товариство розкриває у Звіті про прибутки та збитки:

- відсотки за орендним зобов'язанням, - за статтею «Інші процентні витрати»;
- змінні орендні платежі, не включені до оцінки орендного зобов'язання,
- в тому періоді, протягом якого виникли події або умови, що спричинили їх нарахування,
- за статтею «Інші адміністративні та операційні витрати».

Орендар може вирішити не застосовувати вимоги щодо первісної та подальшої оцінки/переоцінки права користування та орендного зобов'язання, а також вимог щодо подання такої інформації у фінансовій звітності до:

- а) короткострокової оренди; та
- б) оренди, за якою базовий актив є малоцінним

Якщо орендар вирішує не застосовувати такі вимоги до короткострокової оренди чи оренди, за якою базовий актив є малоцінним, то орендар визнає орендні платежі, пов'язані з такою орендою, як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди або на іншій систематичній основі. Орендар застосовує іншу систематичну основу, якщо така основа більше відображає модель отримання вигоди орендарем.

Якщо орендар обліковує короткострокову оренду то він вважає цю оренду новою орендою для цілей цього стандарту, якщо

- а) відбулася модифікація оренди; або
- б) сталася будь-яка зміна строку оренди.

Переоцінка зобов'язань за договором оренди Товариство переоцінює орендне зобов'язання у випадку суттєвого відхилення його балансової вартості від оціненої – більше, ніж на 10%.

Товариство змінює оцінку орендних зобов'язань, дисконтуючи переглянуті орендні платежі з використанням переглянутої ставки дисконтування, якщо виконується будь-яка з умов:

- зміна строку оренди (у зв'язку з переглядом ймовірності виконання опціону на продовження або дострокового припинення оренди);

- зміна оцінки можливості придбання базового активу;
- зміна платежів, обумовлена зміною плаваючої процентної ставки.

Товариство змінює оцінку орендних зобов'язань, дисконтуючи переглянуті орендні платежі з використанням незмінної ставки дисконтування, якщо виконується будь-яка з умов:

- зміна сум, які, як очікується, будуть сплачені за гарантією ліквідаційної вартості;
- зміна майбутніх орендних платежів внаслідок зміни індексу або ставки, що використовуються для визначення таких платежів.

Товариство відображає суму переоцінки орендного зобов'язання як коригування активу з права користування (крім випадку зменшення балансової вартості активу з права користування до нуля). У випадку, коли балансова вартість активу з права користування зменшилася до нуля та відбувається подальше зменшення орендного зобов'язання, Товариство визнає решту суми у складі прибутків або збитків.

Модифікації договору оренди

Товариство розглядає модифікацію договору оренди як окремий договір оренди, якщо виконуються умови:

- модифікація збільшує сферу дії договору оренди, додаючи право на користування одним або більшою кількістю базових активів;
- компенсація за договором збільшується на суму, що відповідає ціні окремого договору за збільшений обсяг з відповідними коригуваннями, що відображають обставини конкретного договору.

Для модифікації договору оренди, яка не розглядається як окремий договір оренди, на дату набрання чинності модифікацією, Товариство:

- розподіляє компенсацію, зазначену в модифікованому договорі оренди;
- визначає строки модифікованої оренди;
- переоцінює орендне зобов'язання шляхом дисконтування переглянутих орендних платежів із використанням переглянутої ставки дисконтування.

Переглянута ставка дисконтування визначається як відсоткова ставка, яка передбачена договором оренди для залишкового строку оренди або як додаткова ставка запозичення орендаря на дату набрання чинності модифікації оренди, якщо ставку відсотка, неявно передбачену в оренді, не можна легко визначити.

Для модифікації договору оренди, яка не розглядається як окремий договір оренди, на дату набрання чинності модифікацією, Товариство:

- зменшує балансову вартість активу з права користування на суму часткового або повного припинення оренди для модифікації, що зменшує обсяг договору оренди; будь-який прибуток або збиток, пов'язаний із частковим або повним припиненням оренди відображається за статтею «Інші адміністративні та операційні витрати» Звіту про прибутки та збитки;
- відображає коригування активу з права користування з урахуванням усіх інших модифікацій договору оренди.

Товариство як орендодавець

Товариство як орендодавець кожен з договорів оренди класифікує як фінансову або операційну оренду.

Дана класифікація здійснюється за станом на ранішу з дат, - дату заключення договору оренди або дату прийняття сторонами на себе зобов'язань щодо погоджених основних умов договору оренди, та переглядається лише у разі модифікації договору оренди.

Оренда класифікується як фінансова, якщо вона передає в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на базовий актив. В іншому випадку оренда класифікується як операційна.

Класифікація оренди як фінансової або операційної залежить від суті операції, а не від форми договору.

Фінансова оренда

Первісна оцінка

На дату початку оренди Товариство відображає активи, які надані у фінансову оренду

фінансовий кредит в сумі чистої інвестиції в оренду за статтею «Кредити клієнтам» Звіту про фінансовий стан, та припиняє визнання об'єкта фінансового лізингу (оренди).

Чиста інвестиція в оренду розраховується як теперішня вартість орендних платежів і теперішня вартість негарантованої ліквідаційної вартості активу, дисконтована із застосуванням ставки відсотка, передбаченої в договорі.

Первісні прямі витрати включаються до первісної оцінки чистої інвестиції в оренду.

Станом на дату початку оренди, до оцінки чистої інвестиції в оренду враховуються наступні ще не отримані платежі за право користування базовим активом протягом строку оренди:

- фіксовані платежі за вирахуванням будь-яких стимулів до заключення договору оренди, що підлягають сплаті;
- змінні орендні платежі, що залежать від індексу або ставки, первісно оцінені з використанням індексу або ставки на дату початку оренди;
- платежі з будь-яких гарантій ліквідаційної вартості, надані Товариству орендарем, стороною, пов'язаною з орендарем, або третьою стороною, не пов'язаною з Товариством, і спроможною з фінансової точки зору погасити зобов'язання за гарантією;
- платежі за реалізацію опціону на придбання, якщо орендар обґрунтовано впевнений у тому, що він реалізує таку можливість;
- платежі в рахунок штрафів за припинення терміну дії оренди, якщо умовами оренди передбачено можливість припинення оренди орендарем.

Подальша оцінка

Товариство визнає фінансовий дохід протягом строку оренди на основі моделі, яка відображає сталу періодичну норму прибутковості на чисті інвестиції орендодавця в оренду.

Фінансовий дохід відображається за статтею «Інші процентні доходи» Звіту про прибутки та збитки.

Модифікація договору фінансової оренди

Товариство розглядає модифікацію договору фінансової оренди як окремий договір, якщо одночасно виконуються умови:

- модифікація збільшує сферу дії договору оренди, додаючи право на користування одним або більшою кількістю базових активів;
- компенсація за договором збільшується на суму, що відповідає ціні окремого договору за збільшений обсяг з відповідними коригуваннями, що відображають обставини конкретного договору.

Для модифікації договору оренди, яка не розглядається як окремий договір оренди, Товариство, у тому разі, якщо оренда була б класифікована як операційна у разі чинності модифікації за станом на дату початку дії оренди, розглядає модифікацію як нову операційну оренду з дати набрання чинності модифікації оренди. Товариство оцінює балансову вартість базового активу як чисту інвестицію в оренду за станом безпосередньо перед датою набрання чинності модифікації.

Всі інші модифікації, а також визнання очікуваних кредитних збитків та припинення оренди (включаючи обумовлене суттєвою модифікацією договірних грошових потоків) відображаються згідно з МСФЗ 9 за договором фінансової оренди аналогічно до відображення за іншими кредитами клієнтам.

Операційна оренда

Товариство відносить орендні платежі на дохід на прямолінійній основі протягом строку оренди або на іншій систематичній основі, якщо остання більшою мірою відображає отримання Товариством вигод від використання предмета оренди.

Товариство відображає витрати, включаючи нарахування амортизації, понесені для отримання доходу в сумі орендних платежів як витрати у Звіті про прибутки та збитки.

Товариство включає первісні прямі витрати, понесені під час укладення договору про операційну оренду, до балансової вартості базового активу та визнає їх витратами протягом строку оренди на такій самій основі, як і дохід від оренди.

Модифікація договору операційної оренди

Товариство обліковує модифікацію операційної оренди як новий договір оренди з

дати набрання чинності модифікації, якщо вона відповідає критеріям визнання оренди.

Товариство враховує всі отримані та/або нараховані платежі, пов'язані з первісною орендою як частину орендних платежів за новою орендою.

3.9. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.9.1. Доходи та витрати

Відповідно до міжнародних стандартів обліку, облік доходів та витрат регулюється Концептуальною основою складання та подання фінансової звітності та МСБО 15 «Виручка».

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.9.2. Умовні зобов'язання та активи

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства.

Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи.

Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

Товариство немає ніяких договірних невідкритих чи інших обтяжливих зобов'язань.

Товариство не має договірних зобов'язань з майбутнього придбання або продажу основних засобів, інвестування тощо. Товариство не виступає поручителем (не надавала гарантій).

Товариство не має судових спорів в яких виступає позивачем, відповідачем чи третьою стороною.

4. Розкриття суттєвої інформації

4.1. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ СПРАВЕДЛИВОЇ ВАРТОСТІ

4.1.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду. Товариство відбирає вхідні дані, які відповідають характеристикам активу чи зобов'язання, що їх брали б до уваги учасники ринку в операції з активом чи зобов'язанням.

Активи, що оцінюються за справедливо вартістю Товариство поділяє на вищесказані класи активів, яким притаманні відповідні методики та методи оцінювання.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вхідні дані
Грошові кошти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовуються ціни закриття біржового торгового дня
Інвестиційна нерухомість	Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Подальша оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, дохідний	

До складу активів, які оцінюються за справедливою вартістю, відносяться грошові кошти та основні засоби. Первісна та подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості з використанням ринкового методу. Первісна та подальша оцінка основних засобів здійснюється за справедливою вартістю з використанням ринкового методу.

4.1.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

Враховуючи, що Товариство створене 02.10.2019 року, зміни справедливої вартості активів та зобов'язань Товариства між датою первісного визнання та датою звітності - 31.12.2019 р. у фінансовій звітності відсутні.

Вплив періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток у звітному періоді відсутній.

4.1.3. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

У складі активів Товариства, що обліковуються за справедливою вартістю, є грошові кошти на поточному рахунку банку, нематеріальні активи, запаси, дебіторська заборгованість та основні засоби. У подальшому Товариство буде використовувати ієрархію справедливої вартості згідно вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості». Цей МСФЗ встановлює ієрархію справедливої вартості, у якій передбачено три рівні вхідних даних для методів оцінки вартості, що використовуються для оцінки справедливої вартості. Ієрархія справедливої вартості встановлює найвищий пріоритет для цін котирування (нескоригованих) на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання (вхідні дані 1-го рівня) та найнижчий пріоритет для закритих вхідних даних (вхідні дані 3-го рівня).

Вхідні дані 1-го рівня – це ціни котирування (нескориговані) на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання, до яких суб'єкт господарювання може мати доступ на дату оцінки.

Вхідні дані 2-го рівня – це вхідні дані (окрім цін котирування, віднесених до 1-го рівня), які можна спостерігати для активу чи зобов'язання, прямо чи опосередковано. До вхідних даних 2-го рівня належать:

- ціни котирування на подібні активи чи зобов'язання на активних ринках;
- ціни котирування на ідентичні або подібні активи чи зобов'язання на ринках, які не є активними;
- вхідні дані, окрім цін котирування, які можна спостерігати для активу чи зобов'язання, наприклад: ставки відсотка та крива дохідності, що спостерігаються на звичайних інтервалах котирування;
 - а) допустима змінність; та
 - б) кредитні спреди.
- вхідні дані 3-го рівня – це вхідні дані для активу чи зобов'язання, яких немає у відкритому доступі.

Закриті вхідні дані слід використовувати для оцінки справедливої вартості, якщо відповідних відкритих даних немає, що передбачається в ситуації, коли діяльність ринку для активу або зобов'язання на дату оцінки незначна, або її взагалі немає. Отже, закриті вхідні дані мають відображати припущення які використовували б учасники ринку, встановлюючи ціну на актив або зобов'язання, в тому числі припущення про ризик.

4.1.4. Переміщення між 1-м та 2-м рівнями ієрархії справедливої вартості.

За період з 02.10.2019 року по 31.12.2019 року переведень між рівнями ієрархії не відбувалося.

4.1.5. Рух активів, що оцінюються за справедливою вартістю з використанням вихідних даних 3-го рівня ієрархії

В період з 02.10.2019 року по 31.12.2019 року рух активів, що оцінюється за справедливою вартістю, в межах рівня ієрархії не відбувався.

4.1.6. Інші розкриття, що вимагають МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість грошових коштів, інших фінансових інвестицій, в порівнянні з їх балансовою вартістю не відрізняються:

Перелік	Балансова вартість	Справедлива вартість
	На 31.12.2019р.	На 31.12.2019р.
Інші фінансові інвестиції	5049	5049

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

4.2. Баланс

Статутний капітал

Назва учасника	Частка у статутному капіталі, грн.	Частка у статутному капіталі, %	Частка у статутному капіталі, грн.	Частка у статутному капіталі, %	Сплачено, грн.	Не сплачено, тис. грн.
	На 31.12.2018 р.		На 31.12.2019 р.			
ТОВ «КОНСАЛТСЕРВІС»	0	0,00	5050	100,00	5050	-
Всього:	0	0,00	5050	100,00	5050	-

Статутний капітал складається з часток учасників на загальну суму 5 050 тис. грн. Станом на 31.12.2019 р. статутний капітал сплачено в сумі 5050 тис. грн. грошовими коштами.

Непоточні фінансові активи

Непоточні активи призначені для використання у діяльності з надання фінансових послуг протягом операційного циклу більше 12 місяців з дати балансу.

Вид фінансових активів	Станом на початок звітного періоду фінансові інвестиції, що оцінюються за:			Станом на кінець звітного періоду фінансові інвестиції, що оцінюються за:		
	справедливою вартістю з через прибуток або збиток	справедливою вартістю з через інший сукупний дохід	амортизованою собівартістю	справедливою вартістю з через прибуток або збиток	справедливою вартістю з через інший сукупний дохід	амортизованою собівартістю
Частка в ТОВ «КОНСАЛТСЕРВІС»	-	-	-	5 050	-	-
Всього	-	-	-	5 050	-	-

Зміни вартості фінансових інвестицій, справедлива вартість яких визначена на підставі даних, яких немає у відкритому доступі (3 рівень ієрархії)

Зміни	Акції	Частки у статутному капіталі	Облігації підприємств	Інші	Всього
Вартість на початок звітного періоду	-	-	-	-	-
Зміни справедливої вартості, визнані в прибутку / збитку	-	-	-	-	-
Зміни справедливої вартості, визнані в іншому сукупному доході	-	-	-	-	-
Придбання	-	-	-	-	-
Продаж	-	-	-	-	-
Переведення до іншого рівня ієрархії справедливої вартості	-	-	-	-	-
Переведення з іншого рівня ієрархії справедливої вартості	-	-	-	-	-
Вартість на кінець звітного періоду	-	5 050	-	-	5 050

4.3. Звіт про фінансові результати:

Доходи та витрати Товариства відсутні, оскільки Товариство не здійснювало діяльності протягом звітного періоду, фінансовий результат від діяльності станом на 31.12.2019 р. дорівнює нулю.

4.4. Звіт про рух грошових коштів за прямим методом

Звіт грошових коштів (за прямим методом) на 31 грудня 2019 року складено за вимогами МСБО 7 за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів на нетто-основі.

У звіті відображений рух грошових коштів від операційної, інвестиційної та фінансової діяльності Товариства.

4.4.1. Рух коштів у результаті операційної діяльності

Операційна діяльність полягає в отриманні прибутку від звичайної діяльності.

Операційна діяльність є основним видом діяльності Товариства для отримання доходу.

За період з 02.10.2019 р. по 31.12.2019 року рух коштів у результаті операційної діяльності відсутній.

4.4.2. Рух коштів у результаті інвестиційної діяльності

Інвестиційна діяльність - це цілеспрямовано здійснюваний процес формування необхідних інвестиційних ресурсів, збалансований відповідно до обраних параметрів інвестиційної програми (інвестиційного портфеля) на основі вибору ефективних об'єктів

інвестування та забезпечення їх реалізації, включає наступні статті:

За період з 02.10.2019 р. по 31.12.2019 року рух коштів у результаті інвестиційної діяльності становить - 5 049 тис. грн. (витрачання) та являють собою витрачання на придбання/створення фінансових активів.

4.4.3 Рух коштів у результаті фінансової діяльності.

Рух коштів від фінансової діяльності за період з 02.10.2019 р. по 31.12.2019 року представляє собою надходження власного капіталу від Засновника у сумі 5 050 тис. грн.

4.4. Звіт про власний капітал

Звіт про власний капітал відображає зміни у власному капіталі на 31.12.2019 р.

Найменування показника структури капіталу	Станом на 31.12.2018 р., тис. грн.	Станом на 31.12.2019 р., тис. грн.
Статутний капітал	0	5 050
Неоплачений капітал	0	0
Всього	0	5 050

4.5. Розкриття інформації про пов'язані сторони

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу Товариства;
- близькі родичі особи, зазначеної вище;
- компанії, що контролюють Товариство, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві;
- програми виплат по закінченні трудової діяльності працівників Товариства або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є пов'язаною стороною Товариства.

Зв'язаними сторонами визначено:

1. Учасники, що контролюють Товариство, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві:

- ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОНСАЛТСЕРВІС» (Код ЄДРПОУ: 43001384), яке є засновником.

Члени провідного управлінського персоналу Товариства:

- Директор Ларіонов Д.П. – з 30.01.2020 р. (посадовою особою не надано згоди на розголошення паспортних даних).

Протягом звітного періоду Товариство не здійснювало операцій з пов'язаними особами.

5. ЦІЛІ ТА ПОЛІТИКИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РИЗИКАМИ

Управління ризиками має першочергове значення для ведення бізнесу Товариства і є важливим елементом її діяльності. Політика управління ризиками сконцентрована на непередбачуваності фінансових ринків і націлена на мінімізацію потенційного негативного впливу на фінансові показники Товариства. Оперативний і юридичний контроль має на меті

безпечувати належне функціонування внутрішньої політики та процедур з метою мінімізації операційних і юридичних ризиків.

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з фінансовими ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямки впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких фінансових ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності.

Політика з управління ризиками орієнтована на визначення, аналіз і управління ризиками, з якими стикається Товариство, на встановлення контролю за ризиками, а також постійний моніторинг за рівнем ризиків, дотриманням встановлених обмежень та політики управління ризиками.

Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

5.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку однієї сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні зобов'язання в банках, дебіторська заборгованість (в т.ч. позики та заборгованість боржників, зобов'язана за договорами факторингу).

Основним методом оцінки кредитних ризиків Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання.

Станом на 31.12.2019 р. кредитний ризик по фінансовим активам, що оцінюються за амортизованою собівартістю, є низьким, що підтверджується чинниками, які враховують специфіку контрагентів, загальні економічні умови та оцінку як поточного, так і прогнозного напрямків зміни умов станом на звітну дату.

Враховуючи проведений аналіз, кредитний ризик визначений Товариством як дуже низький.

Щодо позик

Станом на 31.12.2019 року в активах Товариства обліковує позику у формі фінансового кредиту, строк погашення якої ще не настав, факти, які б свідчили про ризик невиконання зобов'язання відсутні.

До заходів мінімізації впливу кредитного ризику Товариство відносить:

- встановлення внутрішнього обмеження обсягу дебіторської заборгованості в активах;
- диверсифікацію структури активів;
- аналіз платоспроможності контрагентів;
- здійснення заходів щодо недопущення наявності в активах Товариства простроченої дебіторської заборгованості.

У Товариства для внутрішньої системи заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків створені: система управління ризиками, внутрішній аудит (контроль). Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами.

5.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові

потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його класу, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів зменшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів та встановлення лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим виходом.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Визначення порогу чутливості керівництво Товариства здійснювало на основі статистичних даних НБУ щодо динаміки курсу гривні до іноземних валют, на основі яких була розрахована історична волатильність курсу, що визначається як стандартне відхилення фактичної доходності від володіння іноземною валютою за період.

Валютні ризики Товариства протягом звітного періоду не виникали.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливую вартість чистих активів.

5.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Станом на «31» грудня 2019 р. Товариство наражається на наступні ризики:

Назва	Ступінь впливу
Ризик ринкової концентрації	низький рівень ризику
Ризик дефолту контрагента	низький рівень ризику
Ризик інвестицій в акції	низький рівень ризику
Операційні ризики	низький рівень ризику

З огляду на вищевикладене, в Товаристві відсутні ризики, які значною мірою можуть вплинути на господарську діяльність компанії. Перевірка платоспроможності Товариства показала, що Товариство має необхідний запас платоспроможності станом на 31.12.2019 р. і Товариство здійснює своєчасне виконання більшості перерахованих вимог.

Щодо всіх виявлених ризиків розроблено методи управління цими ризиками, виходячи з фінансової спроможності Товариства.

5.4. Управління капіталом

Товариство розглядає управління капіталом як систему принципів та методів виробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з оптимальним формуванням капіталу з різноманітних джерел, а також забезпеченням ефективного його використання у діяльності Товариства. Ключові питання та поточні рішення, що впливають на обсяг і структуру капіталу, а також джерела його формування, розглядається управлінським. Механізм управління капіталом передбачає чітку постановку цілей і завдань управління капіталом, а також контроль за їх дотриманням у звітному періоді; удосконалення методики визначення й аналізу використання усіх видів капіталу; розроблення загальної стратегії управління капіталом.

Управлінський персонал здійснює огляд структури капіталу на кінець звітного періоду. При цьому проводиться аналіз вартості капіталу, його структура та можливі ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення знуючих позик. Товариство може здійснювати регулювання капіталу шляхом зміни структури капіталу. Система управління капіталом може коригуватись з урахуванням змін в операційному середовищі, тенденціях ринку або стратегії розвитку.

Управління капіталом Товариства спрямовано на досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам Товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику;
- дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервно діючого підприємства.

6. Події після дати Балансу

При складанні фінансової звітності станом на «31» грудня 2019 року ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КАПІТАЛ-ФІНАНС» враховує події, що відбулися після звітної дати і відображає їх у фінансовій звітності відповідно до МСБО №10 «Події після звітного періоду».

Товариство оцінило в період з 31.12.2019 й до цієї дати існування наступних подій:

- 1) події, які свідчать про умови, що існували на кінець звітного періоду (події, які вимагають коригування фінансової звітності);
- 2) події, які свідчать про умови, що виникли після звітного періоду (події, які не вимагають коригування фінансової звітності, але вимагають певних розкриттів).

Жодної з наведених вище подій виявлено не було.

7. Припущення про функціонування Товариства в найближчому майбутньому

Фінансова звітність підготовлена виходячи з припущення про можливість функціонування Товариства в майбутньому, яка передбачає реалізацію активів і виконання зобов'язань в ході звичайної діяльності. З 31 грудня 2019 року розпочалося глобальне розповсюдження вірусу COVID-19, яке суттєво сильно вплинуло на економічне становище в Україні в цілому, так і можуть вплинути на діяльність Товариства. Заходи, що вживаються для стримування поширення вірусу, включаючи обмеження руху транспорту, карантин, соціальні дистанції, призупинення діяльності об'єктів інфраструктури, тощо уповільнюють економічну діяльність компаній. Фінансова система України працює відносно стабільно, але має фінансові, валютні та кредитні ризики.

Управлінським персоналом Товариства розглядався вплив суджень щодо облікових оцінок, зокрема впливу пандемії COVID-19 та запровадження карантинних та обмежувальних заходів на невизначеність оцінки та розкриття у фінансовій звітності інформації, пов'язаної з відповідними обліковими оцінками.

За результатами аналізу було визначено, що дані події після закінчення звітного періоду є некоригуючими по відношенню до затвердженої Фінансової звітності станом на

лютого 2020 року (дату затвердження звітності). Відповідно, фінансовий стан на 31.12.2019 року та результати діяльності за 2019 рік не було скориговано на вплив подій, пов'язаних з COVID-19.

Тривалість та вплив пандемії залишаються невизначеними, що не дозволяє з достатнім ступенем достовірності оцінити обсяги, тривалість цих наслідків, а також їх вплив на майбутні періоди. Наразі Товариство відмічає відносну відсутність впливу таких подій на результати діяльності в майбутньому, оскільки відповідно до Постанови КМУ № 211 «Про обігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» від 11.03.2020 року провадження діяльності з надання фінансових послуг віднесено до видів діяльності, що не заборонено під час вжиття спеціальних заходів і попит на фінансові послуги повинен залишитись на високому рівні.

Таким чином, фінансова звітність не містить будь-яких коригувань відображених сум і показуватиме результати діяльності, які були б необхідні, якби Товариство було неспроможне продовжувати свою діяльність в майбутньому".

Директор

Головний бухгалтер

Ларіонов Д.П.

Самченко С.К.

Звітність підтверджено
Директор
ТОВ "МАКСИМУМ-АУДИТ"
В.П. Марченко
Марченко В.П.

ти:
налу
НС»
тня
слуг
чам

ПОУ
ічної
ТАЛ-
Київ,
овий
ший
лі за
ючи

усіх
сові
о до

Іашу
тора
о до
дних
що
інші

ними